

stod, at han vilde stemme derfor, naar han fik et rimeligt Vederlag i Kontanter. Jeg skal blot i al Almindelighed sige, at jeg tror, det vilde være heldigt, om vi alle kunde være enige om at nedsætte Kravene og derved fremkalde færre Udgifter end hidtil.

Endnu skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger angaaende Forslagene om Tilskuddene til de to Kommuner, som Flertallet har sluttet sig til. Jeg har allerede fremhævet, at vi betragter denne Hjælp som en Nødhjælp, hvorved der ikke skabes noget som helst Præcedens. Jeg skal anerkende, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har talt roligt og lidenskabsløst om denne Sag, men den er heller ikke egnet til at sætte Sindene i Bevægelse. Det ærede Medlems Indvendinger bundede heller ikke i Principper. Og det kan heller ikke være af principielle Grunde, at det ærede Medlem og hans Parti gaar imod Forslaget, da de i Fjor stemte for langt større Bevillinger til trængende Kommuner. At det var Købstadkommuner, kan ikke forandre Sagen, og det, at der var en vestjysk Kommune imellem, kan da heller ikke forandre Sagen. Principspørgsmaal er der altsaa ikke Tale om. Og under Forhandlingen her er der ogsaa gjort opmærksom paa, at noget Partispørgsmaal eller politisk Spørgsmaal kan der heller ikke være Tale om, eftersom to Medlemmer af Venstre, der sidder i Kommissionen om Læbæltets Ophævelse og Distrikternes Indlemmelse i Byerne, har anbefalet dette Andragende meget stærkt. Men naar der altsaa hverken er Tale om partipolitiske Grunde og ej heller om principielle Grunde, bunder det hele altsaa i et Skøn. Og Skønnet har for vort Vedkommende ført til, at vi har tiltraadt Forslagene, fordi vi mente, det var nødvendigt, at disse to Kommuner fik denne Nødhjælp. Vi maa ogsaa huske paa, at St. Mortens Kommune saa godt som udelukkende bebos af Arbejdere, der er kun 9 af 260 Skatteydere, der har over 2,000 Kr., og da er 10—11 pCt. en meget høj Ligningsprocent. Den er mere byrdefuld for disse smaa Skatteydere, end en lignende Procent er det i Byer, hvor det væsentlig er større Skatteydere, det drejer sig om.

Man kan heller ikke, og det indrømmede det ærede Medlem ogsaa, med væsentlig Nytte drage en Sammenligning mellem de forskellige Kommuner. I de vestjyske Kommuner virker Hartkornsskat-

terne, idet Hartkornet her er langt større. Det Eksempel, der blev nævnt fra St. Mortens Kommune, hvor en Mand med 20 Tdr. Land skal betale 500 Kr. i Kommuneskat, synes jeg virker meget illustrerende. Jeg tvivler i høj Grad om, at der selv i vestjyske Kommuner med høj Skatteprocent vil findes en Mand med 20 Tdr. Land, der svarer en saadan Skat. Sammenligninger er derfor meget vanskelige.

Det hele drejer sig, som sagt, om Skøn. Og da Amtmanden har skønnet og Kommissionen har skønnet og Ministeren har skønnet, at disse Kommuner trængte til denne Nødhjælp, har Flertallet i Udvalget tiltraadt dette Skøn, og jeg skal derfor vedblivende anbefale det høje Ting at stemme for Ændringsforslagene Nr. 17 og 18, idet jeg dog tiltræder den Henstilling, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) fremkom med, at Ministeren vil gøre alt for, at disse Distrikter kan blive indlemmet i de vedkommende Byer.

Om Tilskuddet til Københavns Kommune har Ministeren udtalt sig ret udførligt. Det fremgaar af hans Udtalelser og af Bilaget, at det foreslaaede Beløb, der er tiltraadt af det samlede Udvalg, netop svarer til den hidtil bestaaende Ordning, og den ønsker vi ikke at forandre paa Tillægsbevillingsloven. Skal noget saadant gøres, maa det være ved særlig Lov. Hermed skal jeg ogsaa anbefale Tinget at stemme for dette Forslag om de 102,000 Kr. til Københavns Kommune, der er tiltraadt af hele Udvalget.

Pinstrup: Jeg skal tillade mig først at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister angaaende Spørgsmaalet om Regeringens Kartoffelhandel. Den højtærede Minister betegnede det, jeg herom fremsatte, som Fantasi, jeg skal vise, at dette ikke er rigtigt. Det af Regeringen nedsatte Landbrugsudvalg fremkom med en Indstilling om at give Udførselstilladelse for 1 Mill. Tdr. Kartoffler under Hensyn til, at dette sagkyndige Udvalg anslog Landets Kartoffelavl til mellem 11 og 12 Mill. Tdr. Det samme sagkyndige Udvalg gjorde tillige Indstilling om, at der maatte udføres et meget stort Parti Kaalrabi, jeg husker ikke Tallet, men det var et meget stort Parti. Denne Indstilling tiltraadte Landbrugsraadet ikke, fordi det var noget nyt. Vi har aldrig før her i Landet udført Kaalrabi, derimod har vi været vant til at udføre Kartoffler. Man vilde ikke udvide Rammen og derved risi-